

SVOBODNA SLOVENIJA

ESLOVENIA LIBRE

Glasiilo Slovencev v Argentini

Leto LXXIX | 8. aprila 2020 - Buenos Aires, Argentina | Št. 4

www.svobodnaslovenija.com.ar

Svobodna Slovenija

Vstal je, kakor je rekel, Aleluja!

Želimo vsem Slovincem globoko doživeti velikonočne praznike, tokrat v tišini naših domov. V prazničnih dneh pa se spomnimo prav posebno tistih, ki ta čas preživljajo sami: pokličimo jih, ponudimo jih pomoč, poskrbimo za naše rojake!

ZEDINJENA SLOVENIJA - SVOBODNA SLOVENIJA

APRIL 2020

SVOBODNA SLOVENIJA

POGOVOR Z DR. HELENO JAKLITSCH, ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu

→ Ljudje, prav vsi, smo politična bitja, imamo svoja prepričanja, pogosto jih tudi javno izpovemo. A nismo vsi aktivni v "politični areni" in v kolikor nam je znano, se tudi ti do zdaj nisi aktivno angažirala v strankarski politiki ali pa na volitvah kandidirala za javna mesta. Kaj te je nagovorilo, da si sprejela imenovanje za ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu?

Naj najin pogovor najprej izkoristim za prisrčen pozdrav slovenski skupnosti v Argentini. Marsikaj lepega sem že doživela med vami, stkala so se poznanstva in prijateljstva, ki se ohranjajo kljub zemljepisni razdalji. Lahko rečem, da se pri vas vedno znova naučim tistega pristnega slovenstva in ljubezni do naroda, ki jo včasih pogrešam v naši skupni domovini.

Zdaj pa k tvojemu vprašanju. Res je, do sedaj nisem bila aktivna v politiki in tudi nikoli nisem razmišljala o tem, da bi se podala na to pot. Če sem iskrena, tudi imenovanja za ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu pravzaprav ne dojemam kot vstopa v politično areno, čeprav se popolnoma zavedam, da je ministrska funkcija politična funkcija. To mesto vidim predvsem kot poslanstvo, kot odgovorno nalogo, ki mi je bila zaupana v skrbi za naše zamejce in rojake po svetu. Me pa je povabilo pravzaprav presenetilo, toda skoraj brez pomišljanja sem ga sprejela. Področje poznam in ga imam rada, pripravljena pa sem tudi trdo delati. Morda je k lažji odločitvi prispevalo tudi romanje v Sveto deželo, s katerega sem se vrnila le nekaj dni pred povabilom. Tam sem veliko razmišljala tudi o tem, kako in na kakšen način bi lahko svoje talente in sposobnosti uporabila za služenje našemu, tako preizkušnemu narodu.

→ Znano nam je, da si dobra poznavalka različnih realnosti Slovencev zunaj domovine, v zamejstvu in po svetu. S katerimi slovenskimi skupnostmi si v preteklosti že imela stik, jih obiskala ali na drug način globlje spoznala?

Lahko bi rekla, da me je življenje Slovencev, ki so se znašli za mejo domovine ali pa so zaradi različnih razlogov morali po svetu, že od nekdaj pritegovalo. Manjšinska vprašanja so mi blizu tudi zaradi mojega porekla, saj Kočevarjem ni bilo prizaneseno skoraj z nobeno težavo, ki jih prinaša manjšinsko življenje. Zadnjih deset let se tako redno udeležujem strokov-

nih ekskurzij v zamejstvo in med druge slovenske skupnosti, ki jih organizira Rafaelova družba - nekatere sem tudi sama vodila. Prek teh obiskov sem spoznavala ljudi in življenje Slovencev v Istri, na Tržaškem in Goriškem, Terskih in Nadiških dolinah, Reziji in Kanalski dolini, pa tudi na avstrijskem Štajerskem in Porabju ter v Gorskem Kotarju.

Bila sem med Slovenci v Münchnu, Augsburgu, na Reki in na Švedskem. Poznam veliko ljudi v zamejstvu in po svetu, s katerimi imam redne stike in z njimi sodelujem, prav tako pa sem jim hvaležna za kakšen nasvet ter odkrivanje slovenske zamejske stvarnosti. Večkrat sem imela različna predavanja na Višarskih dnevih mladih, ki se odvijajo v zamejskem prostoru, namenjeni pa so spoznavanju slovenske zamejske in izseljeniške problematike. Teh dni so se nekajkrat udeležili tudi mladi iz Argentine. Še sedaj mi v spominu odzvanja izjemno prijeten večer, preživeti v njihovi družbi. Kar nekaj ur skupaj smo prepevali slovenske narodne pesmi in nisem se mogla načuditi, koliko teh pesmi, in to vseh kitic, znajo ti mladi, ki prihajajo iz dvanajst tisoč kilometrov oddaljenega Buenos Aires.

Kolikor mogoče redno se udeležujem prireditelj, kot je Koroška poje, Dobrodošli doma, pa tudi različnih koncertov, kulturnih večerov, okroglih miz in podobno s tega področja. Nekajkrat sem bila kot gostja povabljenka k zamejcem na Koroško, v Trst in Gorico, vabilu pa sem se vedno z veseljem odzvala.

Že v času priprave svoje doktorske naloge, ki se je posvečala življenju slovenskih beguncev v drugi svetovni vojni v taboriščih v Italiji in Avstriji, sem navezala stik z vašo skupnostjo, tu, v Buenos Airesu. Vesela in počaščena sem bila, ko me je vodstvo slovenskega srednješolskega tečaja povabilo, da dijakom kot predavateljica približam del slovenske zgodovine.

→ Prav gotovo si to službo sprejela z nekim načrtom, katere glavne cilje si si zastavila za to delo?

Želela bi, da urad postane most med rojaki v zamejstvu in po svetu ter različnimi ministrstvi in institucijami znotraj naše države. Da smo tisti, ki rojakom pomagamo poiskati prave naslove za pomoč, povezovanje in sodelovanje. Na področju kulture, gospodarstva, šolstva, znanosti idr. Da bi čutili, da imajo kot skupnost in kot posamezniki v skupni domovini vso podporo. Tako pri njihovi vsakodnevni skrbi za ohranjanje slovenskega jezika, kulture, slovenstva, kot pri njihovem javnem in političnem angažiranju. Moj cilj in želja je tudi povečati senzibilnost in vključitev tega področja v delokrog tako rekoč vseh ministrstev in drugih državnih institucij. Ta del se večkrat kar pozabi oz. se zgodi, da druga ministrstva, ker imajo pred seboj urad, pozabijo, da je tudi njihova naloga skrb za uresničevanje ustavne zaveze naše države do naših rojakov. Preskromna je tudi prisotnost teh vsebin v naših osrednjih medijih. Tu se si res želim, da bi se zadeve premaknile na bolje. Pa tudi znotraj šolstva bi morala biti temu posvečena večja pozornost, kot sedaj, ko se o Slovincih zunaj meja komajda kaj spregovori. Tako ni nič čudnega, da naši mladi hodijo na smučanje v Nassfeld ali Monte Lussari in ne v Mokrine in na Svete Višarje. Treba je narediti vse, da bodo vedeli, da zunaj naše domovine še vedno živi pol milijona Slovencev, ki niso ostanek neke preteklosti, temveč so še danes aktivni in se trudijo živeti in ohranjati slovenstvo. Možnosti je veliko. Veliko srednjih šol na primer za svoje dijake organizira ekskurzije po Evropi. Zakaj se ne bi na poti ustavili pri zamejcih in obiskali katerega od slovenskih društev, ki delujejo v različnih evropskih državah ...

→ Pri delu na Uradu seveda ne boš sama: kdo te bo spremljal, kako si sestavila svojo delovno ekipo?

Ja, res bi bilo težko, če bi bila za vse sama. K sreči temu ni tako. Urad sicer ni velik, saj je tam redno zaposlenih le enajst ljudi, ki se po svojih močeh trudijo za Slovence zunaj meja Slovenije, kar je prišlo do izraza še posebej v teh dneh, ko se cel svet sooča s krizo, ki jo je povzročil koronavirus. Tako so sodelavci v tem času v stalnem stiku z zamejci ter s slovenskimi društvi po svetu.

Poleg tega sem v svojo ožjo ekipo povabila dr. Dejana Valentiničiča, ki je kot državni sekretar moja desna roka. Vesela sem bila, da

je sprejel moje povabilo, saj zelo dobro pozna to problematiko in se z njo ukvarja že dobesedno del svoje poklicne poti. Ker se zavedam, kako slabo pravzaprav poznamo življenje in delo slovenskih narodnih skupnosti, pa tudi rojakov po svetu, se je tej ekipi v začetku aprila pridružila tudi piarovka. Njeno vlogo, če odmislim tisti, tudi ne nezanemarljivi del, ki namenjen delu z novinarji, vidim predvsem v povezovanju tako društev kot posameznikov zunaj naših meja s Slovenijo. Njena naloga bo poiskati načine, kako promovirati vse, kar delate na različnih konci sveta, tako v domovini kot širše, pokazati pestrost teh dejavnosti, pa tudi predstaviti življenje Slovencev izven meja matični domovini.

→ Našo dobo močno zaznamuje prisotnost novih tehnologij, ki nam omogoča komuniciranje v živo z vsemi konci sveta. Kako si v današnjem času zamišljaš povezovanje Slovencev po svetu, z matično domovino in tudi medsebojno med njimi?

Kot si že sama nakazala – sodobna tehnologija nam omogoča, da smo lahko vsak hip povezani s komerkoli, ne glede na katerem koncu sveta se nahaja. Prednost, ki jo imamo, velja vsekakor dobro izkoristiti za povezovanje vseh Slovencev po svetu z domovino in med seboj. Samo pomislimo, včasih, ko ni bilo še interneta in whatsapp, viber-a, skypa, zooma ..., telefonski klic v tujino pa je bil izredno drag, se je bilo treba usesti za mizo, napisati pismo, ga poslati, počakati, da ga je naslovnik prejel. Potem je tudi ta potreboval nekaj časa za odgovor in tako so lahko minili meseci ali celo leta, preden se je kaj premaknilo. Spomnim se, kako je gospod Zorko Simčič v svoji zadnji knjigi Dohojene stopinje, pisal, da je trajalo nekaj let, da je lahko vzpostavil stik s Stankom Majcnom. Pri čemer seveda ni bila toliko težava v tehniki, kot v totalitarni državi. Skratka, danes teh ovir ni več, pomembno pa je, da te povezave, ki jih sodobna tehnologija omogoča, tudi vzpostavimo, nato pa vzdržujemo in osmišljamo. Deljenje izkušenj pri delu za ohranjanje slovenstva, ki je v današnjem spremenjenem načinu življenja še toliko bolj postavljeno pred izzivi, ter s tem povezanih skrbi, je zagotovo ena takih stvari.

→ Slovenci zunaj domovine menimo, da je povezanost s Slovenijo nujna za nadaljnje življenje naših skupnosti, potrebujemo stik in tudi pomoč matice. Kakšna nova sredstva (in tu ne mislimo na denarna sredstva) lahko Slovenija nudi Slovincem po svetu?

Vesela sem, da tudi Slovenci zunaj domovine prepoznate to nujnost povezovanja z matično pri ohranjanju vaših skupnosti pa tudi nadaljnjem razvoju teh. Slovenija, tudi prek urada, je in mora biti opora vsem vam pri vaših prizadevanjih za krepitev narodne zavesti. To je pomembno, da to občutite in da je to naše sporočilo vam dovolj jasno in nedvoumno. Pomembno je tudi imeti reden dialog z vami, zato da skupaj iščemo primerne oblike te pomoči Slovenije vam. Sami verjetno veliko bolj veste ali vidite, kako in na kakšen način bi lahko matična domovina podprla vašo prizadevanja. Tu bi moral imeti pomembn(ejš) vlogo tudi Svet Vlade za Slovence po svetu.

→ V predstavitvenem pogovoru pred komisijo Državnega zbora si izpostavila pomen jezika kot glavnega dejavnika za slovensko zavest. Slovenščina je eden težjih izzivov, s katerimi se v naši skupnosti v Argentini soočamo. Čeprav z veseljem opažamo, da v skupnosti najdemo že člane četrte generacije v Argentini rojenih Slovencev, ki lepo govorijo slovensko, se istočasno zavedamo, da so to prej izjeme kot pravilo in da število in kvaliteta slovensko govorečih upadajo. Prav na tem področju seveda Slovenija že dolgo let pomaga: podpora sobotnim šolam, izpopolnjevanje za učitelje slovenščine, lektorati na argentinskih univerzah. Kako se ta pomoč v bodoče lahko okrepi, da bo bolj učinkovita?

Vsi, ki v Sloveniji nekoliko bolje poznajo slovensko skupnost v Argentini, vedno takoj omenijo presenetljivo dejstvo, da še tretja in četrta generacija še lepo govori slovensko, se pa vsi zavedamo, da bo težko ohraniti nivo znanja slovenščine, kot so ga imele povojne generacije. To je seveda razumljivo, glede na oddaljenost od matične domovine, ki ni le zemljepisna, temveč je tudi generacijska. Bolj zaskrbljujoče je upadanje slovenščine kot vsakodnevnega pogovornega jezika v zamejskih skupnostih, ki skupaj z matično domovino sestavljajo enoten narodni in kulturni prostor. Jezik je pač ključni dejavnik identitete. To je jedro, na katerem moramo graditi, vendar pa ne sme biti zaprto, izključujoče, edino, ampak se mora organsko povezovati z drugačnimi manifestacijami slovenstva, ki se opirajo na folkloro, glasbo, družinska debela, kulinariko, navade, spomin idr. Zato se mi zdi prav posebno poslanstvo Urada, da učenje in poučevanje slovenskega jezika – kolikor more – spodbuja in podpira. Pri tem mislim na spodbujanje

(medgeneracijskega) prenosa slovenščine v družinah, na podporo delovanja vseh oblik učenja in poučevanja slovenščine v formalni in neformalni obliki, podporo profesionalnim in prostovoljnimi učiteljem, podporo pri gradivih in načrtovanju kurikulov, na možnost in podporo učenja in rabe jezika v Sloveniji, možnost izmenjav učiteljev in mladih itd.

→ Ob času osamosvojitve Republike Slovenije so se razne slovenske skupnosti in tudi posamezniki po svetu močno angažirali za informiranje o dogajanju v domovini in tudi za to, da so države, v katerih Slovenci živimo, karseda hitro priznale novo samostojno državo. Kako pa lahko Slovenci po svetu danes sodelujemo s Slovenijo in ji pomagamo?

Tu vam lahko kar takoj, s konkretnim primerom, pokažem, kako zelo Slovenci še vedno ostajajo povezani z domovino ter kako z njo čutijo, še posebej, ko je v težavah. Le nekaj dni po nastopu svojega mandata smo na uradu na Slovence po vsem svetu naslovili prošnjo za pomoč domovini ob njenem soočanju s koronavirusom. V pozivu smo zapisali, da se priporočamo tako za njihovo strokovno znanje s katerega od področij, ki so zaradi pandemije prizadeta (zdravstvo, gospodarstvo, sociala) kot morebitno pomoč pri nakupu potrebne zaščitne opreme. Odziv je bil izjemen. E-pošta je prihajala z vseh koncev sveta. Od Avstralije, Singapurja, Japonske, iz praktično vseh evropskih držav, držav na Balkanu, iz Amerike, Argentine, Brazilije, Kanade. Ko sem z veliko hvaležnostjo prebirala njihove odgovore, sem se ponovno zavedla, kolikšno bogastvo ima Slovenija v svojih rojaki po svetu, obenem pa smo zopet dokazali, da znamo stopiti skupaj, ko je treba, čeprav smo razsejani po vseh koncih sveta.

Ampak ob tem se zavedam, da je bila to ad hoc akcija, če lahko tako rečem, potrebno pa je poiskati sistemsko rešitev tega povezovanja in sodelovanja. Brez tega se prehitro zgodi, da gre vse delo in ves trud bolj ali manj v prazno. Delati je torej treba na sistemskem povezovanju. Če bodo Slovenci po svetu videli, da je njihova pomoč opažena in tudi dobrodošla, da je sistemsko urejena, bodo zagotovo lažje sodelovali. Če morda navedem primer: mnogi Slovenci so se v svetu uveljavili na različnih področjih. Marsikdo je to znanje pripravljen deliti tudi med rojaki v domovini, toda pogosto naletijo na zaprta vrata naših znanstvenih ustanov ali pa je to sodelovanje oteženo s tolikimi birokratskimi ovirami, da na koncu pač

dvignejo roke. Se pravi, da je treba stvari urediti tako, da bo samoumevno, da pride nekdo iz sveta k nam npr. kot gostujoči profesor.

→ Pojem "Slovenci po svetu" vključuje zelo različne realnosti: to so skupnosti, kot je naša, ki že desetletja živijo v drugih državah, kjer imamo tudi lastno življenje in kjer se slovenstvo predaja skozi generacije. So pa tudi mlade skupnosti, ki so nastale ko so Slovenci odhajali v službe po Evropi, najnovejše pa tudi te, ki jih ustanovljajo mladi Slovenci, ki odhajajo na študij in delo. Kako lahko Urad skrbi za vse? Ali katerim med njimi daje posebno prednost?

V zadnjih dveh desetletjih je Slovenijo zapustilo ogromno mladih, še posebej v času gospodarske krize. Marsikdo se ni več vrnil, temveč si je tam nekje zunaj uredil svoje življenje, našel ljubezen svojega življenja in si ustvaril družino. Veliko jih odhaja tudi na delo v različne evropske institucije. Seveda traja nekaj časa, da se tega kot država tudi zaveš in da začneš razmišljati, kako sedaj te »novodobne« slovenske izseljence povezati. Razveseljivo je, da so se ponekod že sami začeli povezovati v slovenska društva, iniciative ali kakšne druge, manj formalne oblike, potrebno pa je to še spodbujati in podpirati ter skupaj z njimi iskati oblike podpore, ki bi prinesla največ dobrih rezultatov.

Naloga Slovenije ob tem je tudi, da spodbuja povratništvo, da ustvarja čim boljše razmere v matični domovini, da se bodo mladi lahko odločili za ponovno vrnitev. Pred seboj moramo imeti, da ljudje ne odhajajo iz ugodnih političnih, gospodarskih in socialnih okolij, zato moramo premisliti, kaj v naši državi lahko uredimo tako, da bi se ljudje počutili čim boljše in ne bi odhajali za boljšimi možnostmi. Narediti pa bi morali tudi vse, kar se le da, da bi mladi, ki sedaj zapuščajo Slovenijo, v svet odhajali z več domovinske zavesti. Tu ima zagotovo, poleg družine, pomembno vlogo šola. Če je v posamezniku prisotna zavest o pripadnosti slovenskemu narodu, bo tudi njegova povezanost in navezanost na domovino veliko bolj samoumevna.

→ Nekatere države nudijo parlamentarna mesta državljanom, ki živijo izven matične domovine. Slovencev je v tujini zelo veliko, a do sedaj niso dobili mesta v Državnem zboru. Imate kakšen projekt, da bi do tega prišli? Sama idejo o predstavniku Slovencev izven meja Slovenije v našem Državnem zboru ab-

solutno podpiram, zavedam pa se, da je za tako spremembo potrebna ustavna večina, prav tako pa je tudi kar nekaj odprtih vprašanj, kako urediti to zastopstvo, glede na to, da so Slovenci razpršeni po vsem svetu. Upoštevajoč to in skrajšani mandat, ki ga imamo, bo ta projekt verjetno moral še malo počakati.

→ Končno se pa ne moremo izogniti virusu, ki nam je zadnje mesece pokazal najbolj kruto stran globalnosti in je preplaval naša življenja, oziroma jih skoraj ustavil. Kako se s tem sooča Slovenija, kako lahko tudi v tej krizi stopimo skupaj in si pomagamo?

Mislím, da smo po nastopu vlade Janeza Janše vsi malo lažje zadihali, saj je takoj po nastopu začela sprejemati nujne ukrepe za zajezitev in obvladovanje pandemije v Sloveniji. Predhodna vlada se v nakazanih kriznih razmerah ni znašla. Skoraj groteskno je sedaj gledati posnetek nastopa Marjana Šarca na Odmevih 8. marca, ko se je demonstrativno rokoval z voditeljico češ, to ni nič takega. Slovenija se sedaj dobro sooča s pandemijo. Ljudje se res držijo omejitev, ostajajo doma in skrbijo za ustrezno zaščito. To se pozna tudi pri obvladovanju števila okuženih, kar nas navdaja z upanjem, da jo bomo dobro odnesli. Še posebej, če pomislimo na hudo preizkušnjo, ki jo doživlja Italija, naša neposredna soseda. Veliko delo opravlja zdravstveno osebje, pa tudi tisti, ki skrbijo za starostnike v domovih za starejše. Vsak, ki sedaj vztraja tam, si zasluži našo pohvalo. Zdi se mi, da se je v teh trenutkih tudi pokazalo, da smo še vedno drug drugemu pripravljeni pomagati. Tako ni redko najti napisa v kakšnih stanovanjskih blokih, kjer sosede ponujajo pomoč pri nakupih starejšim ali bolnim. Med nami je zaokrožil tudi marsikakšen vic na to temo, kar kaže na to, da znamo kljub težkim časom ohraniti smisel za humor.

→ Pa zaključiva najin virtualni pogovor s tem tvojim optimističnim pogledom, ki ga danes še posebno potrebujemo. Iz Argentine ti čestitam za imenovanje in želimo tebi in vsej ekipi na uradu uspešno delovanje. Pri tem pa seveda tudi upamo, da bomo še vnaprej aktivno sodelovali z vami, za zdaj verjetno nekaj časa le na daljavo, ko bo to spet mogoče pa tudi v Sloveniji ali pa tu pri nas v Argentini.

Hvala za pogovor, Helena!

Mariana Poznič

**ZEDINJENA SLOVENIJA
V ARGENTINI**

Ramón L. Falcoín 4158 - C1407GSR
Buenos Aires - Argentina
Tel. (54-11) 4636-0841 / 4636-2421
E-mail: esloveniau@gmail.com

Buenos Aires, 20 marca 2020

**Spoštovana
Ministrca za Slovence v zamejstvu in po svetu
Gospa Dr Helena Jaklitsch**

Društvo Zedinjena Slovenija, krovna organizacija, ki povezuje domove in društva slovenske skupnosti v Argentini, Vam iskreno čestita ob imenovanju za to ministrsko mesto.

Se veselimo da so vas imenovali na to mesto tako povezano z našimi dejavnostmi in vam želimo obilo uspehov v tej odgovorni dobi. Želja nas v tujini je da dan za dnevom zboljšamo vezi z našo skupno domovino Slovenijo.

Lep pozdrav

Jože L. Jan
Tajnik

Jorge L. Komar
Predsednik

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE RS ZA SLOVENCE
V ZAMEJSTVU IN PO SVETU

Erjavčeva 15, 1000 Ljubljana

T: 01 230 80 00, 01 230 80 01
F: 01 230 80 17
E: urad.slovenici@gov.si
www.uszs.gov.si

gospod
Jorge L. Komar
predsednik
Zedinjena Slovenija v Argentini

Spoštovani predsednik Zedinjene Slovenije gospod Jure Komar,
spoštovani člani,

iskrena hvala za vašo čestitko ob mojem imenovanju za ministrco za Slovence v zamejstvu in po svetu. Vaše pozornosti in dobrih želja sem se iz vsega srca razveselila.

Tudi sama se nadejam odličnega sodelovanja, še posebej, ker nas resnično povezujejo tudi prijateljske vezi. Hvaležna vam bom ne le za vašo podporo, temveč tudi predloge za čim boljše sodelovanje in povezovanje z našo skupno domovino Slovenijo.

Želim vam vse dobro, predvsem pa ostanite zdravi! Ponesite, prosim, moje tople pozdrave tudi vsem domovom.

Prisrčen pozdrav,

dr. Helena Jaklitsch
ministrca

Ljubljana, 25. 3. 2020

V OBJEMU DVEH KULTUR | *Turneja folklorne skupine Maribor po Sloveniji*

8. februar – dan slovenske kulture, kot nalašč izbrani datum za začetek turneje po Sloveniji. 13 nasmejanih, veselih obrazov, se je podalo na letališče v Ezeizo in nestržno čakalo na odhod.

Naslednji dan smo stopili na slovenska tla: utrujeni od poti, a navdušeni nad vsem, kar nas je čakalo. Imeli smo lepo stanovanje v Ljubljani, v Bežigradu, prav blizu centra.

V ponedeljek, 10. februarja, smo najeli dvorano v bližini, kjer bi lahko imeli še zadnjo vajo pred nastopi. Naslednji dan smo se najprej predstavili ministru za Slovence po svetu, g. Petru Česniku, dr. Zvonetu Žigonu in Suzani Martinez, ter se jim osebno zahvalili za podporo ob priliki našega gostovanja, saj naša pot ne bi bila izvedljiva brez njihove pomoči. Minister je bil silno prijazen in nas je vse povabil na kosilo v znamenito gostilno sredi Ljubljane. Sledil je obisk ljubljanskega gradu. Tukaj se moramo še posebno zahvaliti g. Stanetu, ki nas je ves čas spremljal, nas vodil po skritih kottičkih gradu, nam pokazal film o nastanku in nas tudi bogato pogostil skupaj s soprogo Darjo. Še isti dan popoldne smo nekateri člani in voditeljica skupine, ga. Ani Senovršnik šli na intervju radia Univox v Kočevju, skupaj s predsednikom društva Prifarski Muzikanti, Mitjo Ferencom. Pogovor je potekal sproščeno in veselo.

V sredo, 12. februarja, smo se podali na Gorenjsko. Najprej smo obiskali Brezje, kjer smo se zahvalili Mariji Pomagaj, da nas je srečno pripeljala čez ocean ter se ji priporočili za vnaprej. Tudi Kranj smo obiskali. Ker smo bili na Gorenjskem nismo mogli, da ne bi obiskali naših prijateljev v Begunjah, družino Avsenik. Najmlajši sin slavnega Slavka, Gregor, nas je pristrčno sprejel in z nami poklepetal. Ker je bila že poldne ura, smo ostali tam na kosilu, v njihovi gostilni "Pri Jožovcu". Sledil je ogled Bleda (pa tudi na "kremšniti" smo šli, v gostilno Park), Radovljice (kjer smo šli v prodajalno Gorenjke in se malo posladkali). V četrtek smo šli že navsezgodaj na Štajersko. Najprej smo se ustavili na Trojanah, se najedli krofov in se peljali naprej do Logarske doline. Čudovit razgled se nam je odprl, ko smo stopili iz minibusu, ki nas je peljal po Sloveniji. Malo snega je bilo, a zadosti, da smo se prvič kepali. Najbolj korajžni so stopili do slapa Rinka. Naj

povem, da je bilo zelo, zelo mrzlo in vetrovno, čeprav je bil sončen dan.

V petek nas je dolgoletni prijatelj Miloš povabil na kosilo v Novo Mesto in od tam smo šli direktno v Stično kjer smo imeli prvi nastop. Pod geslom "Srečanje generacij in kultur" smo se predstavili v kulturnem domu skupaj s tamkajšnjo otroško folklorno skupino ter z oktetom fantov KD Stična. Predstavili smo koroške in splet gorenjskih plesov pa tudi nekaj argentinskih, ki nas jih je naučil priznani profesor argentinske folklorne, ki se predstavlja po celem svetu. Želi smo navdušenje iz strani občinstva. Med publiko so bili tudi naši argentinsko-slovenski prijatelji, ki sedaj živijo v Sloveniji. Veseli smo bili tega srečanja.

Sobota, 15. februarja. Športni center Ribnica. To je pa bilo poglavje zase. V življenju nimaš veliko možnosti, da se predstaviš s tako kvalitetno in prepoznavno skupino kot so Prifarski Muzikanti. Čutili smo, kot da se že celo življenje poznamo. Prijazni, skromni, gostoljubni, profesionalni ... Najprej smo imeli tonsko vajo, saj so nas oni spremljali z instrumenti pri gorenjskih plesih. Trema je bila, a ko so se prižgale luči in smo videli, da je bilo v dvorani nad 600 obiskovalcev in so Prifarci že s prvo pesmijo "vžgali", smo se počasi sprostiti. Tudi eno njihovo smo zaplesali: "Na oknu deva je slonela", seveda ob spremljavi vseh članov. Na koncu, smo pa vsi: oni, mi in vsa dvorana zapeli skupaj tisto lepo "Nocoj, pa oh nocoj". Sledilo je slikanje, kramljanje s prijatelji, skupno druženje in večerja z našimi Prifarci. Nepozabno je bilo!

Naša voditeljica ima sorodnike v Jurovskem dolu. Tja smo se podali naslednji dan, h gospe Marinki in njeni družini, ki je nekako postala tudi naša družina. Bogato so nas pogostili, pristrčno, toplo sprejeli in smo se počutili kot doma. Popoldne je bil pa nastop skupaj s folklorno skupino Jurovčan v njihovem kulturnem društvu. Sproščeno in pristrčno je bilo. Pa še pogostili so nas po nastopu. Nato smo šli nazaj h gospe Marinki, kjer smo se zadržali pozno v noč, plesali, dobro jedli in se luštno imeli. Kar tam smo prespali, saj smo se naslednji dan podali na izlet v Graz, v drugo največje mesto v Avstriji. Krasno, urejeno mesto, kjer smo si ogledali sloveči stolp z

uro, zvonik, deželno hišo, topniški branik in se vzpeli na grajski hrib Schlossberg. A pred tem smo naredili še "Pot med krošnjami". Verjetno se sprašujete, kaj je to, kajne? Pot med krošnjami leži v osrčju mogočnih pohorskih gozdov, na vrhu Rogle na nadmorski višini 1517 metrov. Pot pokaže, zakaj je pohorska narava edinstvena. Dih nam je vzel pogled s 37 metrov visokega stolpa, zahvaljujoč kateremu smo lahko uzrli veličastna drevesa, stara na ducate ali celo več kot sto let, takorekoč na dosegu roke. Res nekaj posebnega. Vam jo priporočamo. Pot je bila odprta jeseni lanskega leta in je res edinstvena.

Torek, 18. februarja, je bil spet prekrasen dan. Tokrat smo šli na sv. Višarje. Povzpeli smo se z gondolo do vrha. Tam pa je bilo snega na pretek, in ravno zato smo se kar precej časa kepali in se eden drugemu smejali. Kot se spodobi smo obiskali cerkev, "pocukali" Marijo za rokav, se okrepčali s kuhanim vinom in prigrizkom in nato spet dol z gondolo. Pot nas je peljala do Planice, kjer so smučarji vadili in je bilo lepo videti, kako s smučmi letijo po zraku. Kranjska gora je bila naslednja postaja. Prekrasen kraj, poln gostinskih ponudb, prava turistična točka. Ker smo pa bili blizu Beljaka ali Villacha po nemško, smo šli pogledati še to luštno mestece ob Dravi.

Ker nam je všeč pivo in ker imamo v Žalcu prijatelja Roberta, nas je povabil, da so nam pokazali slavno fontano, čeprav ni obratovala (to je samo med 1. aprilom in 1. novembrom). Tam nam je njegov znanec in administrator fontane piv "Zelena zlato" povedal zanimivosti, kako delujejo te "pipe" že od 2014 dalje: poleti imajo toliko obiskovalcev, da je kar težko priti zraven, kupiti kozarček in pokusiti 5 različnih vrst piva. Tudi v spodnji del so nas spustili, čutili smo, kot da gremo v podmornico. To je bila izjema, saj ne dovolijo vstopa vsakomur, ki bi to želel. Robert nas je potem peljal do Ekomuzeja hmeljarstva in pivovarstva Slovenije. Tam smo si ogledali kratek film in spoznali zgodbo Simona Kukca, očeta laškega piva. Zvedeli smo, da je Slovenija peta največja proizvajalka hmelja na svetu. Poučno in zanimivo. Za slovo so nas pogostili s pivom. Zvečer smo pa imeli nastop v Hmeljarskem domu v Petrovčah, pod geslom "Iz Slovenije

do Argentine in nazaj do domovine". Skupaj s folklorno skupino Kobula, folklorno skupino Senovo, moškim pevskim zborom Petrovče in pevkami Pušljec iz Zgornje Savinjske doline, smo se predstavili pred polno dvorano. Tudi intervjujali so nas iz televizije Maribor in časopisa Večer. Lepo srečanje, ki ga ne bomo pozabili.

V četrtek, 20. februarja, smo šli na izlet na Primorsko. Najprej smo se ustavili v Kopru, šli do Pirana, tam si ogledali Tartinijev trg in znamenito cerkev ter se sprehajali po skritih ulicah. Šli smo še do Portoroža, slovenskega Monaka, kjer je bilo tudi lepo. Naslednji dan smo pa imeli zadnji nastop: v Veržeju, v Prlekiji, v kulturni dvorani Janeza Ferencca. Tam smo nastopili skupaj s folklorno skupino Leščček in moško vokalno skupino KD Slavko Osterc. Ob polni dvorani smo zaplesali kar smo tukaj vadili in bili pogoščeni v bližnji gostilni kjer smo se zadržali pozno v noč. Čuden občutek, ko veš, da je zadnji nastop: malo žalosti, ker je konec, obenem pa veselje in ponos, ker smo povsod bili prekrasno sprejeti in ker smo ponosno predstavili to, kar smo se naučili.

Na pustno soboto smo šli na Ptuj, na kurentovanje, zvečer na veselico v Litijo z našimi prijatelji Čuki, ki so nas že z odra pozdravili in nam posvetili nekaj pesmi; na pustno nedeljo pa v Cerknico, kjer je bila čudovita povorka: videli smo kurente, laufarje, butalce, čarovnico Urško, godalne orkestre, itd. Kot zaključek pa na veselico kjer so igrali Modrijani, ki so nas tudi še posebej pozdravili.

Pri vseh predstavitevah smo imeli tudi vezni tekst kjer smo povedali ne samo zgodovino naše skupine, temveč tudi to, da smo kakor lastovke "... čeprav se lastovke selijo jih veže nevidna nit, ki se ne pretrga: kultura, kamorkoli bodo odšle bodo s seboj prinesle tudi slovenstvo". Poudarili smo, da čutimo, da imamo dve pripadnosti saj smo se rodili na argentinskih tleh, a se po naših žilah pretaka slovenska kri in ravno zato spoštujemo in ljubimo to, kar nam je bilo dano: narodno zavest in dediščino dveh svetov. Zato smo si izbrali geslo "v objemu dveh kultur". (Lahko si ogledate slike turneje na naši facebook strani "Folklorna skupina Maribor").

Še vedno smo polni občutkov, nepozabnih doživetij, hvaležni vsem, ki so nas tako lepo in toplo sprejeli, hvaležni Bogu, da nam je naklonil čudovito vreme skozi ves čas naše turneje. Člani folklorne skupine Maribor smo ponosni na to kar smo dosegli, na naše korenine in bomo z veseljem nadaljevali pot, ki smo si jo začrtali.

Hvala Slovenija za vse, morda pa še kdaj nasvidenje!

Folklorna skupina Maribor

ODBOR LITERARNE NAGRADE VSTAJENJE

Ul. Donizetti 3, 34133 Trst – tel. +39 040 370846

57. literarna nagrada Vstajenje za leto 2019

Komisija literarne nagrade Vstajenje v sestavi prof. Robert Petaros, prof. Neva Zaghet, prof. Magda Jevnikar, prof. Jadranka Cergol, prof. Adrijan Pahor, novinarka Erika Jazbar in urednik Marij Maver je v velikem tednu odločila, da letošnjo nagrado Vstajenje prejme:

Tone Mizerit za življenjsko delo.

Tone Mizerit se je rodil v št. Rupertu na Dolenjskem leta 1944, očeta Martina je spoznal komaj deset let kasneje, ko se je mama z otroki iz Slovenije preselila k možu v Buenos Aires.

V novi domovini je študiral časnikarstvo, bil dve leti časnikar v argentinskih medijih ter eden pomembnejših akterjev kulturnih sredin Slovencev v Buenos Airesu. Nagrado prejme za svoje

kulturno delovanje med slovensko skupnostjo v Argentini. Od leta 2005 je glavni urednik Meddobja, osrednje kulturno-literarne revije v izseljeništvu, ki jo od leta 1954 izdaja Slovenska kulturna akcija. Uredil je lanskoletno številko zbornika, ki je jubilejna, izšla je namreč kot dvestota publikacija omenjene Slovenske kulturne akcije, obeležuje pa tudi njeno 65-letnico.

V Meddobju so se od začetka do današnjih dni zvrstili odlični eseji in razprave, dramatika, poezija in proza, prevodi, likovni dodatki, knjižne ocene, poročila in kakovostni prispevki o družbi in temeljnih vprašanjih človeka.

Tone Mizerit je vse svoje življenje posvetil slovenski skupnosti v Argentini. Po očetovi strani njegov rod izhaja iz Števerjana, njegov stric Ed-

vard je bil kot profesor, ravnatelj in nadzornik med graditelji slovenskega povojnega šolstva na Tržaškem. Nagrada Vstajenje se tako po nekajletnem premoru vrača v zdomstvo in opozarja na sredine, ki svoje delovanje gradijo na treh temeljnih vrednotah slovenstva, krščanstva in demokracije.

TRST, 8. APRILA 2020

IN MEMORIAM | arh. Jure Vombergar

Rojen je bil 21. aprila 1940 v Ljubljani, očetu Zetu in mami Marjani Benkovič.

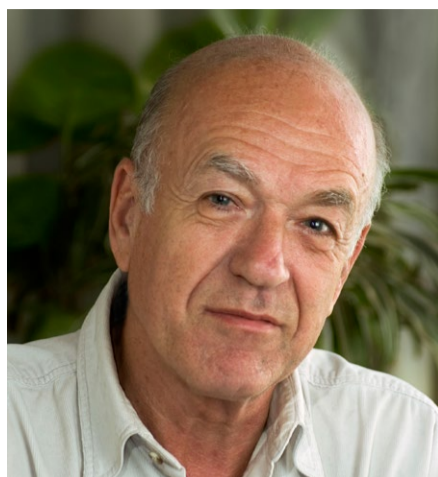
Njegovo otroštvo je zaznamovala vojna. Oče Joža, znani dramatik in javni delavec je kot katolik in protikomunist moral ob koncu vojne zapustiti domovino. Mama Marjana je s tremi majhnimi otroki očeta pospremila peš do Celovške ceste, nato pa se je odpeljal s kolesom. V nekaj tednih naj bi se vrnil. To je bil eden Juretovih prvih spominov. Očeta je ponovno videl skoraj 10 let zatem, že v Argentini.

Življenje v povojni Sloveniji ni bilo lahko za mamo in otroke. "Zelo dobro imam v spominu dobo po vojni. V bližini, kjer smo stanovali, je bila meja in t. im. blok, vse okrog pa polno podzemskih bunkerjev. V bližnji šoli je bilo skladišče orožja, municije, bomb in granat, do katerih smo otroci imeli dostop (!). To so bile igrače nas, povojnih otrok, bunkerji pa igralni prostori in skrivališča. Vsak dan so bile po Sloveniji nesreče zaradi eksplozij. Mnogi otroci so bili ubiti ali pa postali invalidi."

Mama Marjana je morala skrbeti za preživetje družine, zato so bili otroci prepuščeni sami sebi. Hodili so v "Dom igre in dela", iz katerega se je Jure spominjal predvsem tega, kako so bile vse dejavnosti usmerjene v prevzgojo otrok. Rad je bral, šahiral, risal in pisal, pel v zborih in se zanimal za nešteto stvari.

Po končani osnovni šoli se je vpisal na klasično gimnazijo v Ljubljani. Ves ta čas si je pa tudi redno dopisoval z očetom, čeprav pod spremenjenimi imeni, zaradi varnosti.

Spominjal se je tudi dobrih sosedov, od katerih se je družina l. 1954 poslovila s solzami v očeh. "Imeli smo srečo, da smo naleteli na mnoge dobre ljudi, ki so nam pomagali".

Težko pričakovani prihod v Argentino in ponovna združitev družine je bil lepo doživetje, a istočasno tudi soočanje z novimi težavami v novem svetu. Jure se je takoj vključil v slovenske mladinske in kulturne organizacije, novi priseljenci so v skupnost prinesli novo slovensko zavednost in zagon.

V novem svetu je bilo treba takoj v službo: prvo delo je dobil v mizarški delavnici za stilno pohištvo. Zvečer se je pa takoj začel učiti španščine, kar mu je omogočilo, da je z velikim naporom pri 18 letih z odliko zaključil srednjo šolo in se vpisal na univerzo UBA, kjer je diplomiral kot arhitekt in nekaj let poučeval.

Zanimal se je tudi za razne veje umetnosti: rezbarjenje in kiparstvo, slikarstvo. Pri gledališki dejavnosti, ki mu je bila takorekoč v genih, je sodeloval kot igralec, scenograf in tudi režiser.

Kot poklicni arhitekt je aktivno delal: načrtoval je družinske hiše, stanovanjske bloke, tovarne, delavnice, pisarne, cerkve in kapele, šole in telovadnice. Kljub intenzivnemu poklicnemu delu mu je pa skupnost vedno ostala pomembna in ji je zato posvetil izjemno veliko časa in energije.

Kot arhitekt je opremil številne skupne objekte in v njih pustil svojo umetniško sled. V cerkvi Marije Pomagaj v Slovenski hiši je oblikoval spominsko steno, tabernakelj, oltar, ambon, krstnilnik in vitraže. Lastnoročno je izdelal okvir podobe Marije Pomagaj. Njegovi

deli sta tudi stena grbov ter mozaik svetih Cirila in Metoda ob vhodu v Slovensko hišo (po sliki z dovoljenjem Staneta Kregarja). Opremil je tudi notranjost cerkve Marije Kraljice v Slovenski vasi: steno za oltarjem, oltar, vitraže, skupaj z arh. Marijanom Eilezom je načrtoval in vodil gradnjo tamkajšnje župnijske šole, misijonskega zavoda, Doma sv. Vincencija in Hladnikovega doma.

Sodeloval je pri številnih slovenskih društvih. V obdobjih 1981-1985 ter 1989-1991 je sprejel odgovorno mesto predsednika Zedinjene Slovenije. To so bila aktivna in nemirna leta, tik pred osamosvojitvijo Republike Slovenije. Kot predsednik naše krovne organizacije je sprejel dr. Alojzija Šuštarja, prvega slovenskega škofa, ki je obiskal našo skupnost l. 1982 in s tem postavil mejnik v naših odnosih z domovino. V društvu je bil več let tudi kulturni referent in podpredsednik ter član nadzornega odbora.

Sodeloval je kot odbornik pri Slovenski Kulturni Akciji (SKA), za katero je tudi likovno opremil vrsto knjig. V umetniški šoli SKA je izpopolnil svoje talente in se kot umetnik posvetil kiparskemu delu v železobetonu in izdelavi vitraž iz akrila.

Bil je navdušen pevec in v mladih letih tudi član Slovenskega pevskega zbora Gallus.

Bil je aktiven član Slomškovega doma, nekaj let tudi odbornik in pa predsednik odbora staršev Slomškove šole.

Ljubezen do življenja v naravi je izkazal tudi s sodelovanjem v odboru počitniškega doma dr. Rudolfa Hanželiča in letovišča KZ Sloge.

Po osamosvojitvi Republike Slovenije se je vključil v argentinsko vejo stranke SLS in bil njen dolgoletni podnačelnik.

Prav poseben talent je tudi imel za stik z mladimi, znal jim je priti do srca. Bil je znan

kot duhovit predavatelj in zato so ga (tudi) mladi večkrat povabili, da jim je govoril. To ljubezen do mladine je izražal tudi tako, da je na Slovenskem srednješolskem tečaju ravn. Marka Bajuka poučeval zgodovino.

Jure je bil eden najboljših poznavalcev naše skupnosti. Več let je preučeval in urejal arhiv društva Zedinjena Slovenija, v katerem so shranjeni dragoceni podatki o zgodbi naše emigracije.

Uredil in zbral je knjigo "Letopis 1945-1995" o delu slovenskih duhovnikov v Argentini, ki je izšla pri založbi Družina. Uredil je tudi zbornik "50 let delovanja slovenskih lazaristov v Slovenski vasi v Lanusu".

Imel je prav posebno zanimanje za iskanje raznoraznih statističnih podatkov, o katerih je pisal zanimive razprave, s podatki o slovenskih priimkih, o slovenskih družinah v Argentini, o njihovem prihodu v novi svet, o rojstvih, porokah in smrtih v naši skupnosti, s prav zanimivimi zaključki. Zanimanje za genealogijo je tako prenesel iz družinskega kroga tudi na skupnost in posvetil ogromno časa raziskovanju na tem področju. Veliko je ostalo neobjavljenega, veliko žal tudi neraziskanega.

Bil je iskreno veren mož. Globoko ljubezen do Boga je pokazal v svojih umetniških delih, pa tudi v aktivnem delu v slovenski in argentinski skupnosti. Skupaj z ženo sta več let bila voditelj družinskega verouka v bližnji argentinski fari. Sodeloval je pri verski reviji "Duhovno življenje" in bil več let tudi njen urednik.

Z ženo Meto Debeljak sta ustvarila številno družino. Njuni otroci: Andrejka, Marko, Ivan, Lučka, Mojca, Veronika, Pavlinka in Tomaž so tudi podedovali ljubezen do slovenstva in že od mladih let postali aktivni člani slovenske skupnosti in jo obogatili s številnimi talenti, ki so jih podedovali od staršev. Zadnjih 25 let življenja pa mu je predvsem razveselilo kar 22 vnukov.

Veliko premlademu je zdravje začelo pešati. Počasi a neusmiljeno je bolezen napredovala, da je zadnje čase bil priklenjen na posteljo in dom.

Umrli je 4. februarja 2020 v Buenos Airesu, v 80. letu starosti.

Odšel je dober človek in ponosen Slovenec - naj mu sveti večna luč!

Mariana Poznič

SVET SREDI PANDEMIJE KORONAVIRUSA

JEZIKOVNI OREŠČEK | *Koronavirus*

Če se zaradi omejenih družbenih stikov počutite kot na samotnem otoku, je to zagotovo povezano z glagolom **izolirati**. Kot beremo v Slovenskem etimološkem slovarju (2016), smo tega v slovenščino prevzeli prek nemškega isolieren in francoskega isoler iz italijanskega glagola isolare, ki pomeni »osamiti, izolirati«, izpeljan pa je iz italijanske besede za otok (isola).

Prvotni pomen je torej »narediti otok, postaviti na otok«.

Podobno kot mornarji, ki so nekoč morali ob vračanju iz daljnih krajev na ladjah pred pristaniščem 40 dni čakati na izkrcaje, saj so v mestih želeli biti prepričani, da s seboj ne prinašajo nalezljivih boleznih, se spopadamo s **karanteno**. Tako pravimo osamitvi zaradi suma okuženosti.

V središču pozornosti – virus

Tisti, ki v teh dneh vlada svetu, je ime dobil zaradi podobnosti kroni, kar nam je še posebej jasno, če govorimo špansko.

Na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU so v obdobju povečanega zanimanja in zaradi številnih dvomov ob zapisovanju, sklanjanju in izgovarjavi pripravili

nekaj odgovorov na najpogostejša vprašanja v Jezikovni svetovalnici, na katero se opiramo v nadaljevanju.

V slovenščini ime virusa – **koronavirus** – pravilno zapišemo skupaj in z malo začetnico. Podobno je z adenovirusom, enterovirusom ali rotavirusom.

Pojavil se je že v Slovarju novejšega besedja iz leta 2013, zatem pa še v drugi izdaji SSKJ (2014), kjer piše, da gre za samostalniško moškega spola, ki označuje virus iz družine z latinskimi imenom *Coronaviridae*.

Posamezne rodove v družini koronavirusov označujejo z alfa, beta, gama itd., tudi v tem primeru pa jih zapisujemo skupaj (na primer alfa-koronavirus).

Ne, ni popoln novinec, ta družina virusov z več vrstami je sicer znana že iz šestdesetih let.

Iz medijev se iz leta 2003 spomnimo predvsem **sarsa**, njegovo ime so izpeljali iz kratice SARS-CoV, ki označuje sindrom akutnega oteženega dihanja (v angleščini *Severe Acute Respiratory Syndrome Coronavirus*).

Trenutno je na pohodu »nova« različica omenjenega, kar pri kratiki označijo s številko, od tod torej **SARS-CoV-2**.

Kljub kratiki pa v nestrokovni rabi velikokrat

govorimo kar o **novem koronavirusu**.

Bolezen

Zloglasni povzročitelj **koronavirusne bolezni 2019** (v angl. coronavirus disease 2019), ki je najpogosteje zapisana kot **covid-19** ali **COVID-19**. Kljub zapisu jo izgovarjamo kot »kôvid-devétnajst« oziroma »kôvid-devetnájst«.

Pa ime te bolezni sklanjamo?

Če je še pred nekaj leti veljalo, da se prva sestavina ne sklanja, kadar sta sestavini povezani s stičnim vezajem, je danes, upoštevajoč rabo in priporočila jezikoslovcev, lahko drugače. Zato torej: **1. covid-19, 2. covid-19, 3. covidu-19, 4. covid-19, 5. o covidu-19, 6. s covidom-19.**

Nemalokrat pa ime bolezni opazimo kar v imenovalniku, če kot desni prilastek pojasnjuje oziroma ponovi tisto, kar je bilo povedano (Znaki nove koronavirusne bolezni covid-19 so povišana telesna temperatura, kašelj in težave pri dihanju.)

»Ne k(o)ronajte ga, ostanite doma«

Takole so se v Sloveniji v akciji ozaveščanja o zaščitnih ukrepih z besedami na letakih poigrali v oglaših digitalne agencije Iprom. **Krónati ga** je v pogovornem jeziku namreč izraz za počenjanje neumnosti ali lahkomiselnosti.

Da v **koronakrizi** ne bi postali **koronabe-**

dak – tudi te nove tvorjenke, ki preplavljajo medije in družbena omrežja, so del zgodbe, zapisujemo pa jih skupaj – pazite nase in na druge ter upoštevajte navodila o osamitvi in zaščitnih sredstvih.

In ne nazadnje: v teh dneh si v Argentini tudi repelentov ni dobro nanašati le, **kadar nas piči** (slovenski izraz za samovoljno ravnanje, ravnanje po navdihu), da nas ne bi (dobesedno) pičili tisti komarji, ki prenašajo **dengo**.

Virus denga – poznamo več tipov – povzročitelj istoimensko vročinske bolezni. V slovenščini dengo sklanjamo po prvi ženski sklanjatvi: 1. denga, 2. denge, 3. dengi, 4. dengo. 5. o dengi 6. z **dengo**.

Za koronaradovedneže

Imate ob aktualnem dogajanju še več jezikovnih vprašanj? Spletni portal Fran, ki ga urejajo na Inštitutu za slovenski jezik Frana Ramovša ZRC SAZU, je 7. aprila objavil posebno stran, na kateri so zbrani najpomembnejši novi in že objavljeni slovarski sestavki ter nasveti iz svetovalnic, povezani z epidemijo bolezni covid-19 in novim koronavirusom. Našli boste tudi pregled zgodovine in etimologije besedja, povezanega z epidemijami, in pa izraze, povezane z nalezljivimi obolenji, iz slovenskih narečij.

Maja Kračun

OkrOgle OBLETNICE | Božji služabnik Danijel Halas (1908 - 1945)

Pred 75 leti, 16. marca 1945 je bil mučen in umorjen slovenski prekmurski duhovnik Danijel Halas. Ko se je s kolesom v večernih urah vračal iz Lendave, kjer je spovedoval šolske sestre, se je na poti proti domači župniji ustavil še na Hotizi pri tamkajšnjem župniku. Na križišču z glavne ceste proti Polani so ga zgrabili štirje možje, dva sta pa stopila iz grmovja. Med surovim pretepanjem so ga odvedli do Mure, ga tam na bregu ustrelili v glavo in truplo vrgli v reko.

Halasov življenjepis

Božji služabnik Danijel Halas se je rodil 24. junija 1908, krščen pa je bil dan po rojstvu, 25. junija 1908 v črenšovski župnijski cerkvi Povišanja sv. Križa. Po osnovni šoli v domačem kraju je gimnazijo najprej obiskoval v Murski Soboti, nato pa v Ljubljani, kjer je tudi maturiral. Vstopil je v mariborsko bogoslovje in leta 1933 ga je škof Jožef Tomažič (1876-1949) posvetil v duhovnika. Novo mašo je 16. julija 1933 daroval v domači župnijski cerkvi. Za pridigarja si je izbral upokojenega župnika Jožefa Klekla st. (1874-1948), urednika in izdajatelja katoliškega verskega tiska, narodnega buditeља in duhovnega voditelja prekmurskih Slovencev, ki je živel v Črenšovcih in je bil dober znanec ter podpornik Halasove družine.

Po posvečenju je do novega leta deloval kot kaplan v Ljutomeru, nato pa ga je škof poslal v Lendavo. Tam je vodil Marijino družbo. Madžarskim vernikom je verski tisk preskrbel v materinem jeziku.

Leta 1939 je postal župnik župnije Velika Polana. Tam je nadaljeval zavzeto in uspešno pastoralno delo. Vodil je dekleško in fantovsko Marijino družbo, ki sta bili mladim v oporo pri ohranjanju vere. Skrbel je za verski tisk, pa tudi za kulturno življenje v župniji, saj je prirejal in pomagal pri uprizorjanju iger. Nekaj časa je nadomeščal urednika mesečnika Marijin list in tednika Novine. Tudi sam je pisal. Njegovi spisi so zbrani in natisnjeni v knjigi Pšenično zrno iz Polane.

Bil je blag in razumevač spovednik, zavzemal se je za češčenje Jezusovega in Marijinega srca in kot odličen katehet je bil velik prijatelj otrok.

Kmalu po njegovem prihodu v Veliko Polano se je začela druga svetovna vojna. Madžarska okupatorska oblast je Danijela Halasa oktobra 1941 aretirala por obtožbo, da je podpiral komuniste. Njegova podpora je bila v tem, da komunistov, svojih faranov, ni hotel izdati madžarskim oblastem. Obsodili so ga na

leto in pol zapora. Bil je zaprt v Budimpešti. Z njim sta bila obsojena in zaprta še dva druga slovenska duhovnika, Ivan Camplin in Mihael Jerič. Po devetih mesecih so Halasa izpustili. Vrnil se je med vernike in zavzeto nadaljeval pastoralno delo.

V njegovi župniji je delovala tudi komunistična celica. Halas je mlade opozarjal, naj ne vstopajo v Društvo kmečkih fantov in deklet, ki si ga vodili domači komunisti. Tudi starše je s prižnice javno opozarjal, naj otrokom ne dovolijo, da bi postali člani omenjenega društva, ker bo v tem primeru v nevarnosti njihova vera. V pridigah je pogosto govoril o nevarnosti komunizma.

Halas je večkrat izjavil, da živi med dvema ognjema. Na eni strani so bili madžarski okupatorji, na drugi pa domači komunisti. Na partizanskem sestanku v Gomilicah v začetku leta 1945 je komunistični aktivist Martin Žalik predlagal likvidacijo župnika Halasa. Temu predlogu je večina prisotnih nasprotovala. Poveljnik partizanske čete Franček Majcen je povedal, da partizani likvidirajo samo izdajalce.

Župnikov brat Štefan, ki je živel v Ljubljani, ga je vabil, naj pride k njemu, kjer bi bil na varnem. Danijel Halas mu je v pismu odgovoril: "Nihče se ne misli izseljevati, ampak bomo tukaj počakali in narodu stali ob strani. Kar se ima zgoditi - naj se zgodi! V Boga popolnoma zaupam!"

Župnik Danijel Halas je 16. marca 1945 odšel na pastoralno pot v Lendavo. Škof ga je namreč imenoval za spovednika redovnic v Lendavi. Ko se je v poznih večernih urah vračal proti domu, so ga na Hotizi zaustavili uniformirani možje, ga odvedli do Mure in ustrelili. Njegovo telo so vrgli v Muro, prav tako kolo. Čez tri dni je Marija Kocvet iz Kota pri Lendavi v vodi opazila truplo. Ko so ga dvignili iz vode, je v njem prepoznala župnika Halasa.

Pogreb je ob veliki udeležbi vernikov iz vse okolice potekal 21. marca 1945 v Veliki Pola-

ni. Na grob so položili veliko vencev. Enega je spleta tudi družina Žerdin in na trak napisala Slava mučeniku. Verniki in duhovniki so bili že takrat prepričani, da je župnik Halas umrl mučeniške smrti.

Postopek razglasitve kandidata za Božjega služabnika in blaženega

Po padcu komunističnega režima so duhovniki lendavske dekanije na mariborskega škofa dr. Franca Krambergerja naslovili pobudo, da bi se začel beatifikacijski postopek za župnika Halasa. To so naredili v prepričanju, da je Danijel Halas živel svetniško življenje in umrl kot mučenec.

Zbranega je veliko gradiva o življenju in delu Danijela Halasa, zaslišanih je bilo čez 60 prič. Postopek beatifikacije je v sklepni fazi.

Vzporedno s postopkom se odvija bogato molitveno življenje. Verniki se zbirajo na mesečnih molitvenih shodih, romajo na Halasov grob in po njegovi romarski poti ter se mu priporočajo.

Molitev za beatifikacijo Božjega služabnika Danijela Halasa

Vsemogočni Bog, po tvoji dobroti je bil duhovnik Danijel Halas zavzet voditelj tvojega ljudstva in junaški pričevalec vere do smrti. Daj, da bomo po njegovem zgledu rasli v živi veri, trdnem upanju in goreči ljubezni do tebe in bližnjega, posebej do duhovno in telesno ranjenih.

Povečaj ga pred vesoljno Cerkvijo, da ga bomo častili na oltarju. Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

Oče naš, Zdrava Marija, Slava.

Nekaj misli Božjega služabnika Danijela Halasa:

- V domači cerkvi se oznanja Božja beseda in kdor Božjo besedo redno poslušša, v njem ostane vera živa, močna in vera v njem raste. Kakor pa več Božje besede ne poslušša, začne vera pešati. Če na ogenj ne mečeš drv, začne ugašati.

- Poleg duhovništva je družina druga velika posrednica Božje milosti. Krščanske družine so granitni kamni, ki sestavljajo Cerkev.

- Človek je zato na svetu, da se pripravi na večno življenje. Če tega ne dosežemo, smo največji reveži na veke, čeprav bi tu na zemlji bili milijonarji.

- Ta pot je trnjeva in vodi na Kalvarijo. Po njej vodim svoje najboljšje prijatelje in jih pripreljem v večno blaženost.

- V teh težkih časih bomo mogoče morali celo z največjimi žrtvami in z mučeništvom dokazati svoje katoliško prepričanje.

- Kristus je rešil svet s trpljenjem. Duhovniki nadaljujejo Kristusovo delo.

- Poleg Stvarnika so starši po naravi prvi lastniki in zaradi tega prvi vzgojitelji svojih otrok. To svojo sveto starševsko pravico so imeli starši že prej, preden je nastala prva država in prva šola na svetu.

- Starši, dokler je čas, pazite na svoje otroke, kaj berejo, kam hodijo, s kom se družijo. Drevo je potrebno ravnati in privezati k opori, dokler je mlado.

- Trpljenje pravičnih zmeraj več velja kakor trpljenje grešnikov. Ko gre za kakšne večje stvari, takrat Bog navadno izbere pravične za žrtev, da s svojim trpljenjem zaslužijo tiste velike stvari.

- Duhovništvo je najbolj vzvišena služba na svetu, ker je postavljeno od samega Boga, da namesto Njega, ki je neviden, vodi ljudi k Njemu v večno domovino.

- Mladina, ki je telesno in duhovno zdrava, dozori v poštene in dobre ljudi, v korist in veselje svoji družini, prijateljem, skupnosti, vsemu ljudstvu.

Pripravil Jože Jan

SLOVENSKA VELIKA NOČ NA ANTARKTIKI

Estación Científica Almirante Brown – Antártida Argentina

Iz mojega antarktičnega dnevnika

26. marca 1967 – Velikonočna nedelja.

Ura je malo čez polnoč. Maša v Slovenski hiši je gotovo že začela. Zmolim častitljivi del rožnega venca. Kako kaj praznujejo doma? Škoda, da nisem prinesel nobene velikonočne plošče. Res sem velik tradicionalist. Praznike prav globoko in "po slovensko" doživljam. Zato se te dni držim bolj sam zase.

Odprem darilo, ki mi ga je po zadnji ladji poslala Lučka in na katerega je napisala: "Premagaj firbec do Velike noči". Večjega veselja mi ne bi mogla narediti: beganica in trije pirhi. Pravi slovenski pirhi! Malo mi je bilo že žal, da nisem barval pirhov - tu ni dosti smisla za to - sedaj imam pa tri čisto "ta prave". Velikonočno vzdušje se je kar povečalo. Res je zelo dobro pogruntala. Na enem, zelenem, je "Vesela aleluja 1967", na drugem rdečem, slovenski šopek in na modrem majhna slovenska vasiča. S temi občutki grem spat.

Velikonočni kotichek v moji sobi

Okoli 10. me zbudi pesem "Skalovje groba se razgane", ki je prihajala iz sosednje sobe. Ves presenečen sem gledal, kje so jo vzeli. Potem mi je pa nečakinja Meta želela blagoslovljeno Veliko noč. In znova so zadonele velikonočne pesmi. Lisignoli, Gómez in Martínez so vstopili v sobo in mi želeli lepe velikonočne praznike. Ta trak je bila Gómezova pozornost. Pred odhodom so ga z bratom Jožem in Meto posneli. Zelo sem mu za to hvaležen.

Ko sem vstal so me vsi trije že čakali z zajtrkom in skupaj smo pili kavo in jedli potico, ki sva jo včeraj z Martínezom - našim kuharjem - spekla. Potica je bila zelo dobra, skoraj taka kot mamina. Se je res posrečila. Potem sem pa odprl zavoj, na katerega je brat napisal, naj mi ga dajo na velikonočno nedeljo. Notri so bili trije pirhi, dva rdeča "obredna" in eden z zajčkom. In pa piščanček, ki ga je naredila gospodična Katica. Tako sem lahko sestavil pravi velikonočni kotichek: beganica, šest pirhov, dva kosa potice in piščanček, in pa še razglednica s pirhi. Vse sem večkrat slikal.

Imam res pravi velikonočni občutek, globok, kot že dolgo ne. Celo dopoldne poslušam velikonočne pesmi. Sam zase preberem berila velikonočne maše.

Za kosilo smo imeli asado. Pekli so ga v galponu - skladišču - bilo je zelo oblačno in je snežilo, škoda. A bil sem tako dobro razpoložen, da me to ni motilo. Po asadu nas je

Lisignoli - šef baze - za praznik nagovoril in poudaril, da čeprav se Velika noč v Argentini kaj posebno ne praznuje, je med nami en "esloveniano", ki pa ta praznik globoko občuti.

Popoldne sem šel v svojo sobo, poslušal trak in potem zaspal. Zbudil sem se malo pred sedmo. Med večerjo smo v obednici vsi poslušali te velikonočne pesmi. Po večerji me je pa Lisignoli povabil v svojo "hišico", da sva poslušala Verdijevo Črno mašo.

In predno sem zaspal, sem zopet navil trak. Danes sem preživel res lep dan in lepo in občuteno Velikonočno nedeljo.

Franci Markež

Okolica baze

Želimo vam vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

*Naj nam osrečujoča zavest
Kristusove zmage nad smrtjo
ulije novega upanja
in poguma za jutrišnji dan.*

vsem članom in prijateljem po svetu
Slovenski Dom Carapachay želi

Blagoslovljene velikonočne praznike!

*Naj slava, Jezus, ti doni,
od mrtvih vstal si in živiš!*

DRUŠTVO SLOVENSKA VAS

želi vsem rojakom blagoslovljene
velikonočne praznike.

Hladnikov dom - Lanús

*Bleščeča zarja velikonočnega jutra naj
vas vedno znova napolnjuje z upanjem,
da je življenje močnejše od smrti in
ljubezen močnejša od sovraštva.*

To je iskrena želja za vse člane,
znance in prijatelje

PRISTAVSKE DRUŽINE

Slovenska Pristava - Castelar

Kristus je vstal, Aleluja!

Slomškov dom
želi vsem prijateljem
blagoslovljene
velikonočne praznike!

April 2020

Prav lepo vabljeni k Velikonočni Sv. maši v nedeljo 12. aprila ob 10. uri
<https://youtu.be/rppsTars4ug>

*Na svetem križu kljuje
ljubezni večne svet.
Zveličar, Sin Marije,
odšel je ves svet.
Gospod je vstal, kristjani,
vstanimo tudi mi!
Očiščeni, skesani
se mu darujmo vsi!*

Blagoslovljene velikonočne praznike
Vam želi
odbor Doma San Martín

Moramo živeti v resnici in ljubezni,
da bomo rasli v podobnosti Kristusu,
ki nas je poklical v svojo čudovito luč!

*Veselo in blagoslovljeno
Alelujo vam iskreno želi*

NAŠ DOM SAN JUSTO

**»Pustite otroke,
naj prihajajo k meni!«**

Vsem slovenskim otrokom in učiteljem
slovenskih šol želimo blagoslovljene
velikonočne praznike!

**ŠOLSKI ODSEK
ZEDINJENE SLOVENIJE**

APRIL 2020

**SLOVENSKI SREDNJEŠOLSKI TEČAJ
RAVN. MARKA BAJUKA**

želi vsem Slovencem v Argentini,
Sloveniji, zamejstvu in po svetu
vesele velikonočne praznike!

**»Minil je dan trpljenja, aleluja
Prišel je dan vstajenja, aleluja«**

Vesela pesem naj doni v naših domovih, saj vemo, da za
vsakim Velikim petkom pride Velika nedelja, ko se spominjamo
zmagoslavnega Jezusovega vstajenja. To je največja skrivnost
naše vere, ki nam daje moč in upanje v naše vstajenje.

Skupaj z vsemi prijatelji in dobrotniki pojemo:
Kristus je vstal, Aleluja!

ZVEZA SLOVENSkih MATER IN ŽENA

*Jezus Kristus je vstal od
mrtvih, vstali bomo tudi mi!*

VERA V TO RESNICO JE PODLAGA NAŠEMU UPANJU
IN POGUMNEMU PRIČAKOVANJU PROHODNOSTI.
TO ŽELIMO VSEM ROJAKOM V ARGENTINI!

**DUŠNOPASTIRSKA PISARNA
ODBOR ZA SLOVENSKO HIŠO
DUHOVNO ŽIVLJENJE IN OZNAILO**

Želimo vam vesele in blagoslovljene velikonočne praznike!

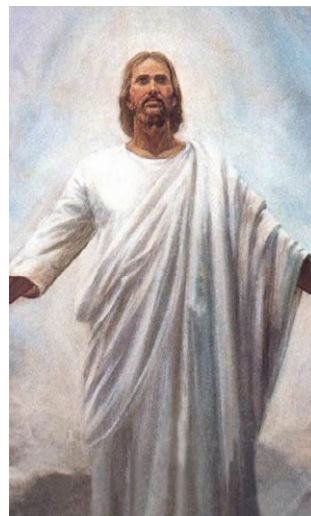

*Aleluja! Vstal je,
kakor je rekel!*

MT 28, 6

VSEM ROJAKOM IN ZNANCEM
ŽELIMO VESELE VELIKONOČNE PRAZNIKE!

 Grupo HZ

*Vesele velikonočne
praznike vam želi*

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

www.golomax.com.ar

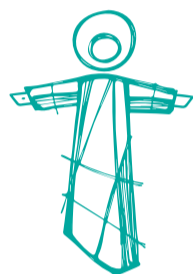
(011) 5283-0000 (011) 6416-3384

ventasweb@golomax.com.ar

Golomax point:

Av. Pte. Perón 6855, Udaondo, Ituzaingó. Bs. As.

Av. Brig. Gral. Juan Manuel de Rosas 543, Lomas del Mirador. Bs. As.

Vesele velikonočne praznike vam želi

 Antonio Podrzej e Hijos S.R.L.

**INDUSTRIJSKO METALURGIČNO PODJETJE
IN MONTIRANJE STROJEV**

Diagonal 160 Nº 5776, Villa Loma Hermosa (1657), Buenos Aires, Argentina

Tel / Fax: 54 (11) 4769-0581 / 1653

antonio@podrzaj.com.ar

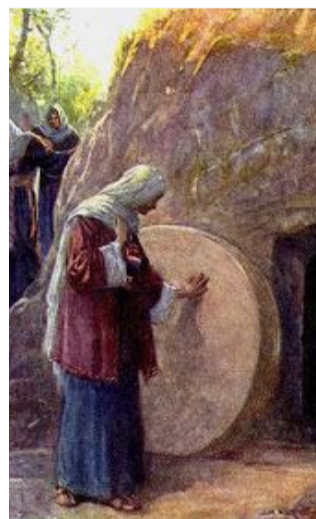
www.podrzaj.com.ar

*Vesele velikonočne
praznike vam želi...*

 **TALLERES
CROVARA**

www.tallerescrovara.com

*Vesele velikonočne
praznike vam želi*

briganti

PREMIUM LEATHER SHOES

BRIGANTI.COM.AR

Gospod je res vstal, Aleluja!

(Ps 99)

Blagoslovljene velikonočne
praznike vam želi

BAJDA s.r.l.

LESNA INDUSTRIJA IN SODARSTVO

www.bajda.com.ar

*Vesele velikonočne
praznike vam želi*

Marcos Mele

Productor | Asesor de Seguros | Administración de Riesgos

Tel (+ 54) 4623 2932 | 4623 4936 | info@marcosmele.com.ar

www.marcosmele.com.ar

*Rojakom v Argentini
in po svetu želimo
blagoslovljeno Veliko noč!*

oblak[®]

*Kristus je vstal
iz groba, aleluja!*

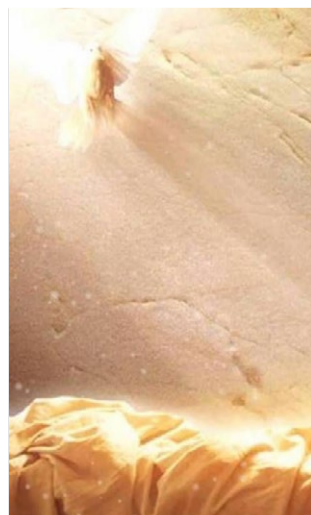
Blagoslovljene velikonočne praznike želi

CKC

Fabricación de biofertilizantes para la agricultura

Adm. y ventas: Montesquieu 520, CABA

www.ckc.com.ar

*Vesele velikonočne
praznike vam želi*

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

www.kopac-sa.com.ar

Bragado 1746, B1712AAC Castelar,

Buenos Aires, Argentina

administracion@kopac-sa.com.ar

Dragi rojaki,

Letošnje praznovanje Velike noči bo zagotovo popolnoma drugačno, kot smo ga vajeni.

Namesto skupnega obhajanja svetega trodnevoja ter skupnega velikonočnega zajtrka bomo ostali doma, na svojih domovih, obdani samo s svojimi najbližjimi. Toda naj vam to ne vzame veselja, ki ga prinaša Velika noč!

Blagoslovljene in doživete velikonočne praznike!

dr. Helena Jaklitsch

Ministrica za Slovence v zamejstvu in po svetu

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu želi vsem bralkam in bralcem Svobodne Slovenije vesele in blagoslovljene velikonočne praznike, polne vere in ljubezni. Naj nam velikonočna skrivnost vlije upanje in mir, da se nam uresničijo vse plemenite želje, ki jih v tem težkem času potrebujemo prav vsi. Hkrati velikonočnega zajčeka prosimo, da nam prinese polno vrečo velikonočnih dobrot!

Alain Brian Bergant

Veleposlanik

Veleposlaništvo Republike Slovenije v Buenos Airesu

KOLENDAR

Obredi velikega tedna na spletu:

VELIKI ČETRTEK - 9. april

ob 19. uri - sveta maša, nato češčenje Jezusa

VELIKI PETEK - 10. april

ob 14.30 uri - križev pot
ob 15. uri obredi velikega petka

VELIKA SOBOTA - 11. april

ob 16. uri - blagoslov velikonočnih jedi,
ob 19. uri - velikonočna vigilija (sv. maša)

VELIKONOČNA NEDELJA - 12. april

ob 10. uri sv. maša,
ob 20. uri slovesne večernice

VELIKONOČNI PONEDELJEK - 13. april

ob 10. uri sv. maša,
ob 20. uri rožni venec Božjega usmiljenja

Povezave na naši spletni strani

“ ZA RAZMISLEK IN NASMEH ”

“En dober pregovor na dan, prežene slabo voljo stran”

PREGOVORI IN CITATI

ŽIVLJENJE

Aleluja! Gospod je vstal, Gospod živi!

Dragi bralci in prijatelji. Letošnja Velika noč bo popolnoma drugačna od vseh prejšnjih. Vendar je lahko tudi bogatejša in lepša.

Veliki teden bo večina od nas preživela v karanteni. Izkoristimo mir in samoto, da globoko premislimo o vsem, kar nam ti praznikii pomenijo. Kako velik blagoslov, da imamo več časa za premišljevanje in molitev!

“Ne bojte se, jaz sem z vami” je pred 2000 leti apostolom rekel Jezus. In nam govori tudi danes, ko se počutimo osamljene, v stiski in nevarnosti.

Velika noč je pričevanje zmage življenja. Naj vas vstali Kristus bogato blagoslovi z veseljem, vero in upanjem.

Pa pogledjmo, kaj nam o življenju govorijo pregovori in citati:

• Svoboda je kakor življenje:

zasluži jo samo tisti, ki jo zna osvojiti.

(Španski pregovor)

• Življenje je kot vožnja s kolesom: da oharniš ravnotežje, se moraš premikati.

(Albert Einstein, nemški fizik in matematik)

• Življenje ni nikomur dano v posest, vsem je dano v uporabo.

(Titus Lucretius Carus, rimski filozof in pesnik)

• Ne zasluži življenja, kdor ga ne ceni.

(Latinski pregovor)

• Daj vsakemu dnevu možnost, da bo naj-lepši dan v tvojem življenju.

(Mark Twain, ameriški pisatelj in humorist)

• Kakor za komedijo, tudi za življenje ni pomembno, ali je dolgo, ampak ali je dobro odigrano.

(Seneka, rimski filozof, politik in dramatik)

• Česar ne dobiš v knjigah, te bo naučilo

življenje. (Ljudski pregovor)

• Smisel življenja je v tem, da se vzpostavi božje kraljestvo na Zemlji, to je v tem, da egoistično, sovraštva polno, nasilno in nerazumno življenje nadomesti življenje ljubezni, bratstva, svobode in razuma.

(Mahatma Gandhi, indijski politik, odvetnik in aktivist)

• Živite lahko samo na dva načina: Tako kot da ni nič čudež, ali pa tako, kot da je vse čudež.

(Albert Einstein, nemški fizik in matematik)

• Ko bi človek vse grenjave povsem izpil, en trenutek povsem živ bi ne bil.

(Slovenski pregovor)

• Čez življenje se lahko pritožujemo edine, če od njega pričakujemo nemogoče.

(Maksim Gorki, ruski pisatelj in dramatik)

• Ničesar v življenju se ni treba bati, treba je samo razumeti. (Marie Curie, poljsko-francoska fizičarka in kemičarka)

Izbral Jože Jan

OSEBNE NOVICE

† SMRT

V sredo, 1. aprila, je v Kanadi umrl **Jože KUKOVICA** (87 let), brat našega pok. dušnega pastirja p. Alojzija Kukovice, ki je sam tudi nekaj let živel v Argentini. Njegovi družini in sestri Cveti izrekamo iskreno sožalje!

V Barilochah je 4. februarja umrla **Milena ARKO ROJ. LENARD** (97 let). Naj počiva v miru!

OBVESTILO

ZEDINJENA SLOVENIJA in vsi slovenski domovi in organizacije združene v krovni organizaciji, sprejmemo in podpiramo ukrepe za preprečevanje širjenja koronavirusa COVID19.

Slovenski domovi bodo do nadaljnjega zaprti in vse dejavnosti ukinjene.

Ostanimo pa povezani med seboj potom elektronske pošte in tednika Svobodna Slovenija.

V upanju, da je bo pandemije čimprejkonec, vse lepo pozdravljamo.

Odbor Zedinjene Slovenije

REPUBLIKA SLOVENIJA
URAD VLADE ZA SLOVENCE V
ZAMEJSTVU IN PO SVETU

#OstaniDoma,

NARIŠI RISBO

Sloveniji

... in nam jo pošlji.

#SlovenijaSkoziOčiNajmlajših

Svobodno Slovenijo podpirajo

KOPAC S.A.
Fábrica de tubos y envases de cartón

Antonio Podržaj e Hijos S.R.L.

Grupo HZ

briganti
PREMIUM LEATHER SHOES

GOLOMAX
SUPERMAYORISTA DE OFERTAS

CKC
LABORATORIOS CKC
ARGENTINA S.A.

CA
CONSULTORES
ASOCIADOS

oblak